

Marko on juba silmanähtavalt mees tujus ja ka teiste hobitantsijate silmad löövad särama. Laul muutub üha kiiremaks, meeleolu saalis üleemeelikumaks.

Markol on ka kerge liikumispuue, aga tühja neist piasjadest, kui tuju on hea ja kisub tantsima! Seda enam, et ei saa ju jääda häbisse trennikaaslasest vanahärra ees, kes on kurt.

Kingu Kodu tiimijuht Merike Ohno ütleb, et eesootava peo nimel on harjutatud üle aasta. „Ühtegi ringis osalejat ei ole pidanud tantsu juurde meelitama, isegi mehi mitte,“ kinnitab ta.

„Tubli! Hakkame nüüd vaikselt lahti liigutama, jalad korralikult tööle: üks-kaks-kolm. Raivo, tõsta käed üles!“ juhendab tantsuõpetaja Ülle Ant.

Ülle sõnul on kõigi suur lemmikringimängutants „Kaks sammu sissepoole,“ mis on ka Kingu Kodu trupil kõige paremini selge. „Kui, siis vaid väikeseid kõrvaleastumisi võib ette tulla,“ ütleb ta.

Merikese sõnul räägivad tantsuringis käijad juba ammu, kuidas nad Viljandi pidu ootavad. „Pigem abistavad neist rohkemgi Kingu Kodu töötajaid, ikkagi esimene suurüritusele minek. Hoopis neid peab julgustama!“

Kuigi seekord astub Marko püünele vaid tantsusammudega, on ta ka laulumees. „Oskan ka naljalaule – mulle meeldib „Uhti-uhti uhkesti“, milles viisk, põis ja ölekõrs kuidagi üle emajõe ei saa. Aga seekord ma ei laula.“

Tänavune erivajadustega inimeste laulu- ja tantsupidu kannab nime Helisev Kodu ja on pühendatud sellele, et peagi sulgeb riigiaktiivselt Hoolekandeteenused oma viimasegi suure hooldekodu. Aastatepikkuse töö järel saavad nüüd kõik 1800 psüühilise erivajadusega inimest elada väikestes inimkesksetes kogukondades.

Marko kolis Põltsamaale väikesesse Kingu Kodusse alles paar aastat tagasi suurest Väisiku hooldekodust. „Tegelikult olen ma sündinud Tartus ja elanud mitmes kohas,“ jutustab ta. „Väisiku hooldekodus meeldis mulle, kuidas käisime Ivo Linna kontserdil, aga tunnen, et Põltsamaa on minu linn. Ema käib mind ka vaatamas, aga siin on mul nii palju sõpru, et mul ei ole enam nii kurb, kui ta ära läheb.“

● Markol ja tema kaaslastel on tantsulusti ja pealehakkamist vägagi palju isegi siis, kui rütmi pidamisega raskusi juhtub olema.

Tantsuõpetaja Ülle tõdeb, et Kingu Kodu elanikud on tohutult arenenud. „Kui nad mõni aasta tagasi Väisikult Põltsamaale tulid, paistsid nad rivis käies oma kõnnakuga nagu pardikesed. Seesama „Me lähme rükist lõikama“ oli neile raske ülesanne. Nüüd on nad julgemad, suhtlevad paremini ja käivad isegi tänaval sirge seljaga. Meie tantsuõpradel on rohkem emotsioone ja kui keegi läheb rütmist välja, siis selle peale on kõigi tuju ainult parem.“

Tavaliselt aga veereb elu Kingu Kodus vaikselt. Need elanikud, kes tantsust ei huvitu, käivad proovide ajal linnatuuril. Kes õpib tantsusamme, kes poeskäimist, kes mõlemat korraga.

Marko tunnistab, et poes käib ta ainult koos tugiisik Taisiga, kes teda oste tehes juhendab. Samas on ta optimistlik ja lisab: „Ega seegi aeg enam kaugel ole, kui ma üksi poes käima hakkan. Koodi olen juba ära õppinud.“

Muinasjutud, multikad ja püramiidid

Aktiivsetel inimestel on sageli aga mitu hobi, kõigi Kingu Kodu elanike omasid ei jõuagi üles lugeda.

Igal kolmapäeval käivad Kingu Kodu lugejad Põltsamaa raamatukogus. Marko eelistab muinasjutte. „Olen lugenud isegi Lontu raamatut,“ viitab ta Astrid Lindgreni raamatule „Rasmus, Pontus ja Lontu“.

„Kaks sammu sissepoole“ on Kingu Kodu trupil kõige paremini selge.

Mehele meeldib vaadata ka multafilme. Kindlat eelistust tal ei ole, kuid varem meeldis legendaarne Vene joonissari „No oota sa!“ hundi ja jänesega peaosas. Ta õppis ära ka mängimise tahvelarvutil.

Kingu Kodus teatakse Markot eriti hästi tema originaalse hobi järgi – ta korjab murult üles kõik kivikesed ning teeb neist väikeseid püramiide. „Siis on hea muru niita,“ põhjendab ta.

Marko ütleb, et talle meeldib ka aiamaale mulda vedada, lehti riisuda ja komposti teha. „Meil igalühel on oma mustikapöösas ja saime ka aiamaaja,“ räägib ta oma kogukonnaelust.

Üks koloriitsemad siin kogukonnas on aga ühe vanahärra konnahuvi. „Kui esimest korda Kingu Kodu läksin, siis kutsus üks mees mind kohe oma kollektiooni vaatama. Kogu tema tuba oli täis mängukonni ja isegi voodilinal olid kujutatud konnad. Nad on nagu suured lapsed,“ naeratab Ülle.

Üks tantsuringis osalev mees mängib ka kannelt ja veidi kitarri. Kandlemäng tuleb tal tantsusammudest praegu veel natuke paremini välja. Ja üks Kingu Kodu elanik paneb kokku lausa 3000 tükkist koosnevaid puslesid, aga kõige tähtsam hobi on ikkagi tantsimine.

Kingu Kodu pererahva tegemistega hästi kursis olev Merike tõdeb, et üks ka nukraid hetki tuleb ette. Mis keskealisi poisse ja tüdrukuid vahel nukraks teeb, sellest ei olegi niisama lihtne sotti saada. Eks igalühel on oma mõtted ja mured, väikesed saladused.

„Mis seal salata, ka Markol on päevi, kui ta ei ole nii rõõmsameelne nagu praegu tantsuringis,“ nendib Merike. „Aga tants aitab elu kindlasti ilusamaks teha.“